
DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

PHTHISI PULMONALI.

DISSERTATIO MEDICA

IN ACUTAS

PHTHISI PULMONALI

DE

ANNUNTIIS

EX ACADEMIA RECTORIS ACADEMIAE VINDOB.

D. GEORGI HARTD. S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGHENSIS

PRO

AMPLISSIMO SENATUS ACADEMICI CONSENSU

EX NOMINATIONE FACULTATIS MEDICAE DECANTATA

PRO ORDINE EDINBURGHENSIS

EXAMINATORUM IN MEDICINA

ET IN PHILOSOPHIA

GUILIELMUS AUGUSTUS

AVVS

SOCIETATIS

ACADEMIAE

EDINBURGHENSIS

RECTORIS ACADEMIAE VINDOB.

1800

4

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
PHTHISI PULMONALI.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GEORGII BAIRD, S.S.T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,
Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;
Pro Gradu Doctoris,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
GULIELMUS ADAMS, CHIRURGUS,
ANGLO-BRITANNUS,
SOCIET. REG. PHYSIC. EDIN. SOC.

Ad diem 24 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDERANT C. STEWART ET SOCIJ, ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

1800.

VIRIS EGRESSIS

JOANNI CLARK, M.D.

COLL. REG. MED. EDIN. SOC.

Qui per multos annos strenue laboravit in Novo Caesio

felicitate exornavit

PROF. MULLER, M.D. & JOSEPHUS BERNARDI

ANDREAE WARDROP, M.D.

COLL. REG. MED. EDIN. SOC.

RECTORI OF THE UNIVERSITY OF EDINBURGH

QUI CUM DOCTO MEDICINAE ET PHILOSOPHIAE DOCTORE

HANC DISSENTATIONEM SUBMITTIT

STUDIOSUS PUPILLUS

G. D. 1802

GULIELMUS ADAMS

VIRIS EGREGIIS,

JOANNI CLARK, M. D.

COLL. REG. MED. EDIN. SOC.

Qui per multos annos artem salutiferam in Novo Castro

felicissime exercuit;

PROPTER MULTA IN SE COLLATA BENEFICIA:

NEC NON,

ANDREÆ WARDROP, M. D.

COLL. REG. CHIR. ED. SOC.

PRÆCEPTORI DE SE OPTIME MERITO,

SUB CUJUS DUCTU MEDICINÆ ELEMENTA PRIMUM DIDICIT:

HANC DISSERTATIONEM QUALEM CUNQUE,

STUDIORUM PRIMITIAS,

D. D. CQUE

GULIEMUS ADAMS.

THE HISTORY OF THE
CITY OF NEW-YORK
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME
IN TWO VOLUMES
BY J. C. HEATON
NEW-YORK: PUBLISHED BY
J. C. HEATON, 1853.
No. 10, NASSAU ST.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
PHTHISI PULMONALI.

GULIELMO ADAMS, AUCTORE.

INSTITUTIS ornatissimæ hujus Academiae, quâ decet diffidentiâ, obtemperaturus, quæ postulant, ut quicunque honores Apollineos ambiunt, aliquod progressus specimen ederent, statui pauca de phthisi disceptare. Concedetur hunc morbum inter tristissimos, quibus plectitur gens humana, facile enumerari; optimo igitur jure summam medicorum attentionem sibi vindicare.

A

Hunc

Hunc morbum accuratissimè definivit CULLENUS: "Corporis emaciatio et debilitas cum
"tussi, febre hectica, et plerumque expecto-
"ratione purulenta."

Divisionem phthiseos in incipientem et confirmatam, quam assumsit idem cel. vir, utpote simplicissimam, in hac dissertatiuncula sequimur.

HISTORIA MORBI.

NULLA ætas ab hoc morbo omnino immunis existit; frequentius autem multo homines aggreditur inter decimum sextum et trigessimum quintum ætatis annum: At neque impuberes neque senes insultus ejus evadunt; et infantes, vix vitales auras carpentes, phthisi correpti corruerunt; et quoque feminæ quæ pueros enixæ sunt, menstruis cessantibus, aliquando hoc morbo corripiuntur, nullis phthi-
feos

seos indiciis ante hoc tempus observatis; sed exceptiones paucae regulam generalem haud infirmant.

Obrepat plerumque phthisis tempore brumali, et stipatur tussiculâ crebrâ, ficcâ, nocte et auroram versus præcipue molestâ, dolores pectoris et lateris sæpe movente; eodem tempore sæpe levis febricula adest; respiratio evadit difficilis, et exercitatione etiam levissima acceleratur; corpus macrescit, et æger impar suis officiis obeundis languore opprimitur; ad præcordia ponderis et oppressionis sensus percipitur; a pastu calor febrilis augetur, et haud raro excitatur vomitus, dum facies colore rubicundo suffunditur; volæ manuum et pedum plantæ calore urente sæpe afficiuntur.

Aliquando morbus ita lente procedit, ut hæc symptomata per menses, etiam per annos integros, in statu supra memorato perduraverint. Interea nil queritur æger, nisi quod

omnibus quæ a frigore proveniunt malis facilius objiciatur; hæc tussim augeant, levemque catarrhum excitent, remediis usitatis facile sopiendum; exinde nil mali augurans ægrotus.

Initio mali arteriæ sæpe fatis naturaliter micant; sed, morbo progrediente, frequentiores, duriores, et aliquando pleniores evadunt. Lingua est alba, et ad partem posteriorem flavedine tincta. Ab initio cibi appetentia haud multum prostermitur, et aliquando admodum acris est; hoc symptoma, ab aliis sæpe prætermisum, a venerando medicinæ patre notatur.

Alvus plerumque astricta est, præsertim cum sudores matutini sese ostenderunt, urina coloratior est, et sedimentum lateritium copiose deponit. Sitis exigua, et os fere humidum est; morbo progrediente, lingua fit nitida; versus finem vero, lingua et fauces teneriores
rubræ

rubræ et quasi inflammatae deveniunt, et aphthis sæpe obteguntur.

Omnia hæc symptomata, æstate placida et æquabili, multum levantur, nonnunquam omnino evanescunt, hieme appropinquante auctis viribus reditura, et tandem, duobus tribusve elapsis annis, exeunte vere, vel ineunte æstate mortem afferunt; hinc sub forma catarrhi latet infidiosus hostis, medico opus esse nunquam monens, donec insuperabilis evaserit.

Procedente morbo, tussis fit durior et magis violenta, raro somnus placida reficit membra, punctiones thoracis et laterum magis sæviunt.

Adhuc expectoratio fuerit parca, sed nunc copiosa, viscida, opaca, et puriformis evadit, colore subflavida vel viridis, et sæpe odorem fætidum exhalat. Ad hoc tempus, et aliquando maturius, in fæminis hoc morbo implicatis cessant catamenia; hinc omnia sua deducunt mala;

mala ; sed vera causa clinicum expertum haud latet.

Nunc febris fit magis fixa, et remissionibus magis notabilibus comitatur ; accessiones meridianæ crescunt usque ad vesperem, et donec erumpat sudor matutinus, perstant ; quo tempore aliquid levaminis accipit æger. Aliquando, materiâ excreatâ minus tenaci evadente, tussis multum remittit, pulmones minus quatiuntur, dolores pectoris et laterum multum mitigantur ; et ægrotus spem sanitatis recuperandæ pascit inanem, quæ eum nunquam fere ad ultimum destituit.

Nunc hæctica exquisite formatur, et remissiones et exacerbationes regulariter mutuo sese excipiunt, ægro materiam purulentam libere expuente, tunc phthisis *confirmata* dicitur. Morbo ad finem infaustum urgente, supervenit diarrhœa colliquens, sudoribus matutinis alternans. Dum exacerbatur hæctica, macula florida

rida et circumscripta super utramque genam depingitur. Labia et carunculæ lacrymales præter naturam rubent. Oculi fiunt languidi et in orbitas subfidunt; rubra adnatæ vasa evanescunt; nares graciles fiunt et acuuntur; tempora deprimuntur; vocem clangosam interrumpunt dyspnœa et singultus. Omne corpus extrema macie confumitur; extremitates inferiores tumescunt; ungues incurvantur; capilli decidunt; tandem delirium accedens mortem jam amicam porrigere manum, denunciat.

DIAGNOSIS.

MAXIMI fane est momenti, ut phthisis *incipiens* a catarrho probe dignosceretur; et hoc suis difficultatibus non carere, sagacissimi etiam medici testantur.

Tussis quæ phthisim incipientem comitatur,

tur, per multos menses, sæpe levis, sicca, et titiliosa manet; per intervalla subit; modo lenis est, modo gravior; hora somni et mane exacerbatur, et levi dyspnœa stipatur. Circa pectus oppressio sentitur; et plerumque decubitus in unum quam in alterum latus difficilior est; vomitus quoque haud raro postum subsequitur, et corporis vigor magis quam in catarrho minuitur.

E contrario autem, tussis catarrhum comitans, constantior et sæpe acrior est, et expectoratio etiam a principio morbi plerumque libera est, adest sæpe Coryza; neque urget dyspnœa, neque vomitus; non deficiunt vires: hæc symptomata, quoque, usitatis adhibitis remediis, facile removeri possunt.

Phthisis confirmata, febre hectica et expectoratione purulenta stipata, nullo alio morbo confundi periclitatur.

Diu

Diu incubuerunt auctores medici, et varia protulerunt experimenta, ut mucum inter et pus discernerent, sed haud felici eventu. Hippocrates affirmat sputum pus considerari debere, si, aquæ marinæ affusum, imum peteret, sin minus supra sese teneret, mucum; at plane constat pus aëri admistum facile innatare. Nec magis fidendum est alteri, quod proposuit, discrimini, nimirum odori foetido quem emittit pus igni injectum; quia bene notum est hoc quoque a muco fieri.

Ex experimentis, quæ instituit ingeniosus Carolus Darwin, deducit, pus et mucum in acido sulphurico dissolvi; at posterior solvitur facilius, et, tali mucii solutioni aqua adjecta, mucus separatur, et observatur vel superficie innatans, vel discerptus in flocculos in liquore suspenditur. Sin autem solutioni puris aquam adjicias, pus vel fundum petit, vel ita per liquorem diffunditur, ut omnino turbidus appareat. Idem perhibet, si aqua so-

B

lutioni

lutioni puris in alkali caustico adjiciatur, pus præcipitari; mucum vero sic solutum, aqua addita, nullam mutationem subire.

Dr Brugmans, in libro quem de Puogenia edidit anno 1785, observavit mucum, in tepidario positum, nunquam acescere, et lentissime in fermentationem putridam rapi: pus vero subito acescit et paulo post putrescit. De his et aliis hujusmodi experimentis multum ambigitur, et fatendum est et dolendum ea parum ad hanc litem dirimendam valuisse. Observationibus quoque constat, pus sæpe sine ulla ulceratione ex membranis mucosis secerni *.

CAUSÆ PRÆDISPONENTES.

JUVENES circa pubertatem † molliori et delicatiori

* Vide Hewson de Lymphat.

† Vide Aphor. Hippocr.

delicatiore corporis compage præditi, subito crescentes, proceri et macilenti, quibus longum collum, arctum pectus, humeri elati, vultus floridus, cutis mollis et albida, labium superius tumens, hi facillime phthisi patent, præsertim si a parentibus, qui phthisi vel scrophula laboraverunt, orti fuerint; vel ipsi tumores scrophulosos passi, si catarrho proni sint, siquando frigori quam minimo objecti fuerint; aliquando etiam, sine ulla causa evidente, tussitilloso molesta sollicitantur.

Fœminæ magis huic morbo quam viri obnoxii sunt. Hoc forsan e structura corporum eorum delicata colligi potest; conferunt quoque arctæ ligaturæ quibuscum mediam corporis partem investiant: "Very straight lacing and straining
" for a fine shape hath made many a fine girl
" spit blood, and ruined the lungs*." Haud mirum est puellas sese hoc modo deformantes sæpe hæmoptysi corripi, impedita nimirum re-

B 2

spiratione,

* Huxt. on Pleurisy, p. 234.

spiratione, et sanguine in pulmonibus nimis congesto.

Scriptores medici sæpe animadvertunt, arctissimum intercedere nexum phthisin inter et scrophulam; et quidam non dubitarunt affirmare, hos morbos situ solum differre. Sed non facile erit explicatu, cur hi morbi diversis vitæ stadiis homines adorianur.

CAUSÆ EXCITANTES.

VARIÆ causæ phthiseos excitantes enumerari solent, nimirum exercitatio nimia, cibi et potus ingurgitatio, pathemata infrenata, vita sedentaria, affectiones animum contristantes, evacuationes solitæ subito repressæ, frigoris, præcipue cum humiditate juncti, applicatio. Sed non constat, has causas morbum excitare valere, nisi adsit labes hæreditaria.

Exanthemata

Exanthemata, hæmoptysis, pneumonia, catarrhus, asthma, et tubercula, inter causas excitantes a CULLENO numerantur. De his restat ut pauca ordine dicantur.

Medicorum experientia jam comprobatum est, phthisin variolæ, morbillis, et febre scarlatinæ sæpe succedere, sed an hoc fiat materia acri absorpta, et quomodo agat hæc materia, non bene adhuc intelligitur. Opinatur Dr Swediaur phthisin acrimonia syphilitica aliquando gigni; sed fundamento parum firmo nititur hæc opinio.

Pneumonia, resolutione haud finita, in supurationem plerumque abeat, unde nascuntur ulcera, quæ tamen sanationem admittunt.

Catarrhus phthisin excitare sæpe videtur; sed hoc in plerisque casibus valde ambiguum, quia phthiseos incipientis tussis pro catarrho haud raro habetur.

Haud

Haud in dubium vocatur, quin asthma accessionem phthiseos maturet, tubercula in inflammationem et suppurationem rapiendo, valido, quo concutit pulmones, motu. Simili ratione tussis convulsiva morbum festinat.

Inter phthiseos causas tubercula præcipuæ jure habentur; ut sectiones cadaverum clare monstrarunt. Multum magnitudine variant; aliquando semen finapi haud superant; alias, fabam majorem adæquare reperiuntur, et acervatim plerumque congeruntur. Secta, albida, lævia, et cartilaginosa apparent. Tubercula ulterius augmentata nomine vomicarum gaudent: hæ quoque variant ex semipollice ad tres quatuorve pollices latitudine, et forma ovali præditæ sunt; materies in iis contenta, nunc albida, nunc flava, vel subviridis, et aliquando foetida est; natura multum referunt tumores qui in scrophulosis occurrunt, eodem tempore anni molesti sunt, in ulcera mali moris æque proni; æstate levantur
et

et aliquando evanescunt, hieme iterum recurrunt; similitudo sane adeo manifesta est, ut nihil magis.

Alius causæ excitantis mentionem fecere Morgagni et Ramazzini, iis maxime infestæ, (ut lanariis et aliis artificibus), qui pulveri obiecti sint; pulvere enim in pulmones accepto, hi irritantur et inflammantur. Hæc autem causa raro, in hac regione saltem, observata est, etsi, ut auctores supra relati testantur, in regionibus magis australibus frequentius causa phthiseos existit.

CAUSA PROXIMA.

Hic varias de causa phthiseos proxima opiniones enumerasse, supervacuum omnino duximus. Sat fuerit observasse, ulcera pulmonum fontem præbere unde omnia profluunt mala. Hanc opinionem observationibus tam firmis stabilitam

stabilitam haud infirmant pauca exempla a Willis et De Haën recensita, ubi ulcera defuisse creditum est.

RATIO SYMPTOMATUM.

QUONIAM tam multa, ad leges œconomiae animalis pertinentia, alta caligine adhuc involvantur; haud mirum erit, omnia signa, quæ in hoc morbo occurrunt, plenam enodationem nequaquam admittere.

Tussis in primo morbi stadio sese manifestans, haud dubie tuberculis teneram bronchiorum membranam irritantibus tribuenda est; morbo provento, mucus solito abundantior quoque secernitur, et pus in vesiculas aeriferas et bronchia effunditur; unde molesta irritatio semper adest.

Dyspnœa et Oppressio.—Hæ haud inepte relegendur

legentur tuberculis bronchia et veficulas aëreas prementibus, libero aeris introitui obstantibus. Impediunt etiam quo minus sanguis per pulmones facile viam legaret, unde dyspnœa, sanguine majore impetu irruente, multum augetur.

Hæctica. Plerique auctores credunt hanc ex suppuratione externa solum originem ducere, et materiei resorptæ referendam esse: bene autem innotuit, hæcticam aliquando morbos comitari, ubi nulla suppurationis suspicio existeret.

Crurum intumescentia. Hæc a majore quantitate fluidioris sanguinis partis in telam cellulofam effusæ, pendet; quo enim lentius et languidius sanguis per corpus movetur, eo major renixus transitui sanguinis ex arteriis in venas. Hinc plus justo exhalatio augetur.

C

PROG.

PROGNOSIS.

PHthisis etiam a principio periculi expers nunquam existimanda, et prognosis plerumque infauſta eſt. Semper, quo diutius perſtiterit, eo difficilius ſanatur. In primo morbi ſtadio, ſi vires non ſint multum imminutæ, reſpiratio facilis, tuſſis levis, vox clara, calor naturalis, ſunt, ſi inflammationis pulmonum abſint indicia, et nulla labis hæreditariæ ſuſpicio; remediis rite adhibitis, fauſtam morbi terminationem augurari liceat.

E contrario, autem, ſi vires multum ſint fractæ, corpus macie conſectum, tuſſis frequens et moleſta, materies exſcreata copioſa, foetida, puriformis; reſpiratio difficilis; ſi acceſſerint ſudores matutini diarrhœa liquente alternantes; et tumores œdematoſi artus inferiores occupaverint, de ægro actum eſt.

DrCULLEN affirmât, accessionem maniae omnia symptomata interdum summovisse, et aliquando morbum penitus sanasse; sed, decedente mania, phthisis recurrit et infauste terminavit: Præterea observat, dum uterum gerunt mulieres phthisi laborantes, symptomata sæpe mitescere, majore vi post partum reditura.

RATIO MEDENDI.

AUCTORES medici, cum antiqui tum recentiores qui de phthisi pulmonali scripserunt, omnes in hoc consentiunt, phthisi, etiam incipienti, difficillimè succurri, propectam omnino insanabilem esse. Sed exempla quædam morbi etiam ultimo stadio, ubi de ægro jam actum esse omnibus persuasum erat, felicissimè debellati, nos monent ne solum studiosi simus viam letho faciliorem reddendi, obliti spem vitæ jam superesse, si morbum fortiter oppugnare nosmet accingamus.

Quod ad consilia medendi attinet; licet im-

primis observare, causas excitantes esse removendas; sed de his verba facere nos a scopo deflecteret.

Consilium causæ proximæ, nempe, ulcerationibus pulmonum occurrendi, instituere, parum conveniret; quippe haud nobis suppetunt medicamenta huic fini accommodata; neque recta aliquid partibus applicandi ulceratis nobis facultas est; et omnibus patet, quam difficile ulcera scrofulosa, etiam externè sita, remediis parent.

Cum ita res se habeat, sequentia consilia, utpote aptiora, attentionem magis vindicant.

1mo, Quo minus tubercula in inflammationem rapiantur, prohibere.

2do, Avertere cursum sanguinis a pulmonibus, exhalationem cuticularem augendo.

3^{tio}, Symptomata maxime urgentia mitigando.

Primo

Primo confilio accommodatur sanguinis detractio. Morbo adoriente, cum tuffis crebra, ficca, molefte urget, et dolor thoracis acutus, fixus, fub inspiratione auctus adest; fi respiratio haud commode procedat, facies rubore fuffufa, et corpus calidum eft, in hoc ftatu sanguinis miffionem debitis intervallis repetitam, prout fymptomata poftulant, multum commendarunt auctores pluri-
mi haud parvi nominis, neque immerito. At fexus, vires ægri, atque confuetudo sanguinis mittendi, prius bene funt perpendenda quam ad hoc remedium confugere liceat: exinde enim confilia de ejus ufu funt repetenda; non, verò, prorfus fidendum illuftr. Boerhaavio, qui ait: “ Venæfectio larga tertio quoque die ad quartam vicem fit repetenda, vel donec crufta inflammatoria integre difparuerit;” multum enim abeft, ut ad hoc fignum refpiciamus; nam sæpe accidit, graviffima inflammatione urgente, ut nulla crufta appareat; et rebus ita minutis afficitur, ut etiam forma
vafis

vasis, in quod recipitur, sanguis hujus crustæ formationi nunc faveat, nunc obstat.

Si autem æger materiam purulentam libere exspuat, et hectica cum remissionibus et sudoribus matutinis infestet, si macrescit corpus, et vires multum defecerint; hoc remedium parum conveniret, etsi enim symptomata pro tempore mitiget; tamen vires jam labefactas rapide consumendo exitum fatalem festinat.

Regimen antiphlog. Initio morbi, regimen antiphlogisticum sedulo observandum, frigore excepto, cui semet objicere ægrum quam maxime caveat oportet. Calor nimius cura haud minore evitandus; quia diathesin phlogisticam auget, et hæmoptysis causa excitans sæpe evadit.

Omnia quæ animum deprimunt arcenda, et quæ gratè recreant invitanda sunt. Exercitatio violenta, et quicquid actionem musc-
lorum

lorum nimis intendit, præcipue omnia quæ respirationem accelerant, nempe lectio, contentio vocis, cantus, &c. sunt prohibenda.

Nulla fane hujus regiminis pars magis attentionem medicorum vindicat, quam ea quæ ad diætam spectat, et parum proficit alia observasse, si hæc neglecta fuerit. Neque nimis nutriens neque nimis parca esse debet; medium tenent locum lac et farinacea, quæ ex omni ævo medicis multum laudata fuerunt.

Lac fluidum est, mite, blandum, phthificis accommodatissimum, utpote alimentum vegetabilia inter et animalia præbens, sed nulla phthiseos debellandæ vi specifica præditum est. Lac varii generis diversi commendarunt auctores; nunc autem probe constat, lac asininum palmam omnibus aliis eripere, plus enim parte saccharina, minus coagulabili et oleosa abundat; hinc

hinc factum est ut non tam facile in ventriculo cogitur, neque ægrum multum onerat.

Quoniam lac ipsum facile cogitur, et sæpe multum gravat ventriculum, serum lactis, et præsertim serum caprillum, frequentèr in quibusdam Angliæ partibus usurpantur. Prava consuetudo liquores spirituosos cum lacte miscendi nimis reprobari non potest. Lac ebutyratum, utpote refrigerans et acescens, sæpe admodum gratum est, et haud sine fructu moderate assumi potest.

Dr Reid lac muliebrem omnibus aliis præponit. Lac quoque rosæ conditivis vel baccis conservatis, si deficient recentes, mixtum, haud male respondet. Præparatio e glacie conflata, Anglice *ice-cream* dicta, remedium est haud contemnendum, præsertim ubi ad hæmoptysin proclivitas adest. Ostreis et omnibus testaceis, modo ventriculum non gravent, moderate uti licet.

In

In statu morbi provectiore, viribus multum labefactis, cibus e carne conflatus, parva quantitate assumptus, debilitati occurrendo, sæpe multum mitigat symptomata. Sin autem, dum æger hac diæta acescente utitur, ulla acoris indicia superveniunt, magnesia vel creta, prout symptomata variant, aliquid levaminis afferunt.

Fructus maturi quoque liberè concedantur; ad febrem minuendam conferunt, et alvum morbi initio plerumque astrictam leniter solvunt. Hoc consilio quoque sales neutri parvis dosibus concedi possunt; vel, quod forsan melius responderit, alvus pro re nata clysmatibus ducenda est.

Potus ex aqua super panem tostum infusa, e lacte aqua diluto, sero, aqua hordeacea, vel e cerevisia tenui, ægro bene conveniunt. Fructuum maturorum succi aqua diluti, fitim optime sedant, et nihil incommodi in se habent.

I. Refrigerantia, quibus annumerari possunt fulphas potassæ, acida vegetabilia et fossilia. Succu fructuum acidi a CULLENO aliis anteponuntur. Ne autem fauces irritando tussim excitent, quovis vehiculo mucilaginoso obtundi debent. Postquam autem diu duraverit morbus, hæc remedia caute sunt usurpanda, et tunc malis, quæ a debilitate oriuntur, occurrendum est.

II. Nunc ad consilium secundum perventum est. Inter omnia remedia, quæ sanguinem superficiem versus divertunt, nullum certe vestimentis calidis simplicius, præstantius et, consensu omnium, phthificis accomodatius existit. Hinc indusium laneum induere semper debet æger; et probe curet ne pedes frigori objiciantur. In hac enim regione mutabili, ubi cælum nunc nubibus obductum nunc serenum, et frigus calorem sæpe tam subito excipit, omni cura incumbendum est, ne aliquid male exinde oriatur.

Uno

Uno ore consentiunt medici lenem exercitationem phthificis multum prodesse; sed dissentiunt multum de genere exercitii huic morbo optime accomodato. Ambulatio plerumque ægrum nimis fatigat; gestatio igitur huic est anteferenda.

Equitatio, navigatio, sedis pensilis motio, unaquæque suos habet fautores. Equo vehi ita laudat Sydenhamus sagacissimus, ut, in epistola quam ad Dr Cole scripsit, non dubitaverit affirmare: “Haud neque mercurius in lue
“venerea, neque cortex peruvianus in inter-
“mittentibus efficaciores exstant, quam in
“phthisi curanda exercitium jam laudatum,
“modo æger curet ut linteamenta lecti probe
“fuerint arefacta, atque etiam ut satis longa
“itinerata emetiatur.” Sed dolendum est hanc affirmationem haud experientia comprobari.

Navigationem laudibus cumularunt auctores et antiqui et nuperi gravissimi nominis; et

sane jactatio maritima, plerumque lenis, constans, et equabilis, rite phthificis præscribatur, et forsan aliis exercitii modis anteponenda est. De beneficio, ex hoc remedio percipiendo, parum inter medicos dissentitur; de modo agendi non adhuc forsan constat. Quidam volunt effectus bonos, quos præstat, oriri ex particulis resinosis, balsamicis, vel salinis inhalatis, quæ in aere marino abundantia, et in pulmones recepta, ulceribus recta applicantur. Sed, fundamento quam falso nituntur hujusmodi commenta, omnibus perspicuum est.

Apparet ex exemplis a Dre Gilchrist adductis, qui de hoc remedio elaboratè tractavit, omnes fere ægros, qui hoc remedium experiri adducti fuerant, nausea et vomitu tentatos fuisse, quibus nihil fortius sanguinem ad superficiem corporis determinat. Lenis quoque et constans navis motus ad hoc haud parum conferet.

Nuper

Nuper Dr Car. Smith libellum edidit, in quo strenuè contendit, nullam exercitationem meliores præstare effectus, quam ea quæ ex sede pensili oriatur, et triginta ægrorum, phthisi laborantium, qui ope hujus remedii omnino convaluerunt, adduxit exempla. Hoc quoque sine ullo sumptu fieri potest; res fanè magni momenti iis, qui arctè inopia premuntur.

Emetica in hoc morbo optimos sæpè præstant effectus. Dr Reid tantum ipecacuanhæ omni mane fumendum solitus est præscribere, quantum vomitum bis vel semel excitaret; et in hoc per totum morbi decursum perstat. Emeticis hoc modo administratis, ventriculus non solum exinanitur, et bilis acris accumulatio præcavetur; sed pulmonibus vomitione compressis, quicquid muci, vel materie purulentæ, in ramulis bronchiorum, vesiculis aeris, tuberculis, vel vomicis, continetur, expulsum fuerit. Hinc quodammodo incommodis quæ

a tussi perpetua proveniunt, obstat; et pulmones conquiescere permittuntur, donec materies iterum accumulata irritationem renovet.

Cum dolor fixus, pectoris tussiendo exasperatus, jam memoratis evacuationibus non lenitur, experiri licet quid boni præstent epispastica parti dolenti applicata, atque sæpius iterata. Hæc fetaceis sunt anteferenda, quæ semper ægrè feruntur, et ærotantem debilem irritando plus molestiæ faceffant, quam compensaret evacuatio, quæ plerumque admodum parca est.

Inter omnia remedia phthificis præscribenda, certè primas tenet migratio in regiones cælo temperatè calido æquabili præditas. Sed raro ad hoc ultimum decurritur, priusquam morbus immedicabilis evaserit; et æger omnibus aliis frustra tentatis, tandem amiciorem petere terram suadetur; et sæpe, vana elatus spe, antequam optatam attigerit regionem, deperit.

III. Tertium consilium paucis absolvi potest. Tussis interdum mucilaginosus et demulcentibus sopienda est, quales sunt, Muc. Semin. Cydon. G. Arab. Tragacanth. infus. Sem. Lini et similia syrupo grato commista. Hæc fere misturis oleaginosus melius respondent, quæ ventriculum et intestina non modo gravant, sed sæpe diarrhœam colliquativam augent, et dyspepsiam aliquando inducunt.

Hora somni ad tussim leniendam haustus syrupi papaverum, vel tinct. opii porrigendus est.

Diarrhœa colliquens sisti potest elect. catech. gum kino: ext. hæmatoxyl. &c. et præsertim opio.

Ad sudores matutinos cohibendos infus. rosarum ad gratum acorem cum acido sulphurico vel nitroso mistum, propinetur ; tegumenta lecti

lecti sint levia ; et cubiculum libere aere perflandum exponatur.

Ingeniosus et indefessus Dr Beddoes omni laude dignus, in libro nuper edito, candide fatetur, gasa arte parata parum ad votum respondisse ; duo nova proposuit remedia, digitalem nimirum, et ut ægri aerem stabulorum ubi vaccæ detinentur, spirarent : sed adhuc restat ut hæc usu comprobentur.

EXCUDEBANT C. STEWART ET SOCIJ,
ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

Med Hist
W4
E23
1800
A. 1

